

தானியேல் புத்தகம் - எண் நாற்பத்திரண்டு

இணைக்கும் இணைப்புகள்

Jeff Pippenger

2024-01-06

யோவான் ஸ்நானகர் ஒரு இணைப்புக் கண்ணியாக இருந்த தீர்க்கதரிசி ஆவார்.

“இரு காலப்பிரிவுகளுக்கிடையேயான இணைப்புக் கண்ணியாகத் தீர்க்கதரிசியான யோவான் இருந்தான். தேவனுடைய பிரதிநிதியாக, நியாயப்பிரமாணத்திற்கும் தீர்க்கதரிசிகளுக்கும் கிறிஸ்தவ காலப்பிரிவிற்கும் உள்ள தொடர்பை வெளிப்படுத்துவதற்காக அவன் முன்னின்றான். அவன் சிறிய ஒளியாக இருந்தான்; அதற்கு பின்பு மிகப் பெரிய ஒளி வரவிருந்தது. யோவானின் மனம் பரிசுத்த ஆவியினால் பிரகாசப்படுத்தப்பட்டது, அவன் தன் ஜனங்கள்மேல் ஒளி பாய்ச்சும்படியாக; ஆயினும், இயேசுவின் போதனையிலிருந்தும் முன்மாதிரியிலிருந்தும் வெளிப்பட்ட அந்த ஒளியைப் போல தெளிவாக விழுந்துபோன மனிதன்மேல் வேறெந்த ஒளியும் ஒருபோதும் ஒளிர்ந்ததில்லை, இனியும் ஒளிராது. கிறிஸ்துவும் அவருடைய பணியும், நிழலான பலிகளால் முன்சுட்டிக்காட்டப்பட்டபடியே, மிகவும் மங்கலாகவே புரிந்துகொள்ளப்பட்டிருந்தன. இரட்சகரின் மூலம் கிடைக்கவிருந்த எதிர்கால, அழிவில்லா ஜீவனைப் பற்றியும் யோவான் முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ளவில்லை.” The Desire of Ages, 220.

இயேசுவும் இணைப்புக் கண்ணியாகிய ஒரு தீர்க்கதரிசியாக இருந்தார்.

“கிறிஸ்து பூமியிலிருந்து பரலோகத்துக்கான வழியை நடத்திக் காட்டியிருக்கிறார். அவர் இவ்விரு உலகங்களுக்குமிடையிலான இணைப்புக் கட்டையாக இருக்கிறார். அவர் தேவனுடைய அன்பையும் தாழ்மையான இறங்கிவருதலையும் மனிதனிடத்தில் கொண்டு வருகிறார்; மேலும் தம்முடைய புண்ணியங்களினால் மனிதனை உயர்த்தி, தேவனுடைய சமாதானப்படுத்துதலைச் சந்திக்கச் செய்கிறார். கிறிஸ்துவே வழியும், சத்தியமும், ஜீவனுமாயிருக்கிறார். தூய்மையும் பரிசுத்தமும் நிறைந்த பாதையில், படிப்படியாக, வேதனையுடனும் மெதுவாகவும், முன்னோக்கியும் மேல்நோக்கியும் தொடர்ந்து செல்லுதல் கடினமான உழைப்பாகும். ஆனால் தெய்வீக ஜீவனில் ஒவ்வொரு முன்னேற்றப் படியிலும் புதிய உற்சாகத்தையும் தெய்வீக பலத்தையும் அளிப்பதற்காக கிறிஸ்து பரிபூரணமான ஏற்பாட்டைச் செய்திருக்கிறார். இதுவே அலுவலகத்தில் உள்ள கரங்களெல்லாம் விரும்பும், மேலும் அவசியமாகக் கொண்டிருக்கவேண்டிய அறிவும் அனுபவமும் ஆகும்; இல்லையெனில் அவர்கள் தினந்தோறும் கிறிஸ்துவின் காரியத்தின்மேல் நிந்தையை வரவழைக்கிறார்கள்.” Testimonies, volume 3, 193.

பூ மி யி லு ள்ள பரிசு த்தஸ்தலத்தி ன் காலநிர்வாகத்தை பரலோகப் பரிசு த்தஸ்தலத்து டன் இணைப்பதையு ம் யோவான் ஸ்நானனின் தீ ர்க்கதரிசனப் பணியி ல் உட்படு த்தி யது . யேசுவை மு தன்மு றையாகக் கண்டபோது யோவான் மு தலி ல் சொன்ன வார்த்தைகள்:

மறுநாளில் யோவான், இயேசு தம்மிடத்திற்கு வருவதைக் கண்டு, "இதோ, உலகத்தின் பாவத்தைச் சுமந்துகொண்டு அகற்றுகிற தேவனுடைய ஆட்டுக்குட்டி" என்றான். யோவான் 1:29.

ஆனால், பண்டைய இஸ்ரவேலிலிருந்து ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலுக்கான மாற்றத்தை யோவான் அடையாளப்படுத்த வேண்டியவராயிருந்தபோதிலும், அந்த மாற்றத்தைப் பற்றிய அவரது புரிதல் வரையறுக்கப்பட்டதாக இருந்தது.

யோவானை நியாயப்படுத்தித் கிறிஸ்து கூறினாராவது: "ஆனால் நீங்கள் எதைப் பார்க்கப் புறப்பட்டுச் சென்றீர்கள்? ஒரு தீர்க்கதரிசியையா? ஆம், நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்; தீர்க்கதரிசியைவிட உயர்ந்தவரை." யோவான் எதிர்கால நிகழ்வுகளை முன்கூட்டியே அறிவிக்கும் ஒரு தீர்க்கதரிசி மட்டுமல்ல; அவர் வாக்குத்தத்தத்தின் பிள்ளையாயிருந்தார், பிறப்பிலிருந்தே பரிசுத்த ஆவியினால் நிரப்பப்பட்டவராயிருந்தார், மேலும் கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொள்ள ஒரு ஜனத்தை ஆயத்தப்படுத்தும் பொருட்டு, சீர்திருத்தக்காரராக ஒரு விசேஷப் பணியை நிறைவேற்றும்படி தேவனால் நியமிக்கப்பட்டவராயிருந்தார். தீர்க்கதரிசியான யோவான், இந்த இரு ஏற்பாடுகளுக்கிடையிலான இணைப்புக் கண்ணியாக இருந்தார்.

யூதர்களின் மதம், அவர்கள் தேவனிடமிருந்து விலகிச் சென்றதன் விளைவாக, பெரும்பாலும் சடங்குகளிலேயே நிலைத்திருந்தது. யோவான் சிறிய ஒளியாக இருந்தான்; அதற்குப் பின்பு வரவிருந்தது இன்னும் பெரிய ஒளி. மக்களின் மரபுகளின்மேலுள்ள நம்பிக்கையை அவன் குலைக்கவும், அவர்களின் பாவங்களை அவர்களின் நினைவிற்கு மீண்டும் கொண்டு வரவும், அவர்களை மனந்திரும்புதலுக்குத் திருப்பவும் அவன் இருந்தான்; இதன்மூலம் அவர்கள் கிறிஸ்துவின் கிரியையை மதிப்புடன் உணரத் தயாராக்கப்பட வேண்டியது. தலைமுறை தலைமுறையாக பொய்யான போதனைகளினால் நேர்மையான யூதர்களின் மனங்களின்மேல் திரண்டுகொண்டிருந்த மூடநம்பிக்கையையும் இருளையும் அகற்றுவதற்காக, தேவன் தூண்டுதலினால் யோவானோடு தொடர்புகொண்டு, தீர்க்கதரிசிக்கு ஒளியூட்டினார்.

"இயேசு வைப்பி ன்பற்றி ய, அவரு டைய அற்பு தங்களை கண்ட, அவர் அளித்த தெய்வீ க போதனைகளைக் கேட்ட, அவரு டைய உதடு களிலி ரு ந்து வி ழு ந்த ஆறு தலான வார்த்தைகளைச் செவி மடு மி கச்சி றி யசீ ஷனு க்கு க்கூ டயோவான் ஸ்நானகரனைவி ட அதி கட பாக்கி யம் உண்டு ; ஏனெனில் அவனு க்கு த் தெளிவான ஒளி

கி டைத்தி ரு ந்தது . உலகத்தி ன் ஒளியான அவர்மூ லமாக அறி வி க்கப்பட்டதல்லாமல், பாவமு ள்ள வி ழு ந்து போன மனிதனின் பு த்தி யி ன்மேல்வேறு எந்த ஒளியு ம்பி ரகாசி த்ததி ல்லை, இனியு ம் பி ரகாசி க்காது . கி றி ஸ்து வையு ம் அவரு டைய பணியையு ம், நிழல்மயமான பலி களின் வழி யாக மங்கலாகவே பு ரிந்து கொள்ளப்பட்டி ரு ந்தது . யோவானு க்கு க்கூ டகி றி ஸ்து வி ஒரு சலேமி லேயே இரு க்கு ம் என்று ம், அவர் ஒரு தற்காலி க ராஜ்யத்தை நிறு வு வார் என்று ம், அதன் கு டி மக்கள் பரிசு த்தராய் இரு ப்பார்கள் என்று ம் எண்ணம் இரு ந்தது .” Review and Herald, April 8, 1873.

அப்போஸ்தலனாகிய பவுலும், சொற்பொருளானதிலிருந்து ஆவிக்குரியதிற்கான மாறுதலின் தீர்க்கதரிசனப் பயன்பாடுகளை அடையாளம் காண வேண்டிய இணைப்புக் கண்ணி தீர்க்கதரிசியாக இருந்தார். சொற்பொருளான எருசலேம் இனி தீர்க்கதரிசனத்தின் எருசலேம் அல்ல என்பதை அவர் உணர்ந்திருந்தார்; ஏனெனில் அது அப்போது பரலோக எருசலேமுக்குள் மாறியிருந்தது.

ஏனெனில் அந்த ஆகார் அரேபியாவில் உள்ள சீனாய் மலைக்குச் சமமாக இருந்து, இப்போது இருக்கிற எருசலேமுக்கு ஒப்பாக இருக்கிறான்; அவள் தன் பிள்ளைகளோடுகூட அடிமைத்தனத்தில் இருக்கிறாள். ஆனால் மேலிருக்கும் எருசலேம் சுதந்திரமுள்ளவள்; அவளே நம்மெல்லாருக்கும் தாய். கலாத்தியர் 4:25, 26.

நாம் ஆராய்ந்து வந்துவரும் 2 தெசலோனிக்கேயர் இரண்டாம் அதிகாரத்தில், ஆவிக்குரிய பாப்பரசு உரோமை கி.பி. 538 ஆம் ஆண்டு வரை சிங்காசனத்தில் ஏறுவதிலிருந்து தடுத்து நிறுத்திய அதிகாரம், நேரடியாகப் புறமத உரோமை என்பதைக் பவுல் அடையாளப்படுத்தினார். அந்த அதிகாரத்தில், தேவனுடைய ஆலயத்தில் அமர்ந்திருக்கும் “பாவ மனுஷன்” என்பது, தானியேல் பதினொன்றாம் அதிகாரம், முப்பத்தாறு ஆம் வசனத்தில் தானியேல் அடையாளப்படுத்திய அதே “ராஜா” என்பதையும் அவர் சுட்டிக்காட்டுகிறார். தானியேல் பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் கடைசி ஆறு வசனங்களில் காணப்படும் “வடதிசை ராஜா” பாப்பரசே என்பதற்கான நிரூபணம், 1989 ஆம் ஆண்டில் அறிவு பெருகுதலிலிருந்து Future for America பயன்படுத்திய சத்தியத்தின் கட்டமைப்பை நிலைநிறுத்துவதற்கான முக்கியச் சாவியாக ஆனது.

அதே அதிகாரத்தில், பவுல், பாபரசு ஆட்சியின் எழுச்சியைத் தடுத்து நிறுத்துகிற புறமத ரோமின் செயலைக் குறிப்பிட்டார்; புறமத ரோம் அகற்றப்படும் காலம் வரையிலும் அது அப்படியே தொடரும் என்று அவர் சுட்டிக்காட்டினார்; இவ்வாறு, தானியேல் புத்தகத்தில் “அன்றாடம்” என்பது புறமத ரோமையே குறிக்கிறது என்று அவர் அடையாளப்படுத்தினார். அந்தச் சத்தியமே 1798 ஆம் ஆண்டில் அறிவின் அதிகரிப்பை உருவாக்கிய சத்தியக் கட்டமைப்பை நிலைநிறுத்துவதற்கான முக்கியச் சாவியாக அமைந்தது.

வி ல்லி யம் மி ல்லரின் வரலாற்றி ல், பி லடெல்பி ய இயக்கத்தி லி ரு ந்து லவோதி க்கேய இயக்கத்தி ற்கான ஒரு மாற்றம் நிகழ்வி ரு ந்த சமயத்தி ல் அந்தச் செய்தி அறி வி க்கப்பட்டது . Future for America-வின் வரலாற்றி ல், லவோதி க்கேய இயக்கத்தி லி ரு ந்து பி லடெல்பி ய இயக்கத்தி ற்கான மாற்றம் இப்போது நிகழ்ந்து கொண்டி ரு க்கி றது .

2 தெசலோனிக்கேயரில் பவுல் முன்வைத்த, நேர்மையான புறமத ரோமிலிருந்து ஆவிக்குரிய பாப்பரச ரோமுக்கான மாற்றத்தை அடையாளப்படுத்திய சத்தியமே, மில்லரின் தீர்க்கதரிசனப் புரிதலுக்கான கட்டமைப்பாக அமைந்தது. யோவான் ஸ்நானகரும் பவுலும், நேர்மையானதிலிருந்து ஆவிக்குரியதிற்கான மாற்றத்தை விளக்குவதற்காக எழுப்பப்பட்டவர்கள். வில்லியம் மில்லர், யோவான் ஸ்நானகரால் முன்மாதிரியாகக் குறிக்கப்பட்டவர்; அவருடைய பணியில், புறமத ரோமும் பாப்பரச ரோமும் கொண்ட உறவையும் மாற்றத்தையும்—யோவான் அடையாளப்படுத்துவதற்காக எழுப்பப்பட்ட அந்த மாற்றத்தையே—அவர் அறிந்திருப்பது இன்றியமையாததாக இருந்தது.

தானியேல் புத்தகத்தில் “தினந்தோறும்” என்பதற்கான ஐந்து குறிப்புகள் உள்ளன; அவை எப்போதும் பாப்பரச அதிகாரத்தின் ஒரு அடையாளத்திற்கு முன்பாகவே வருகின்றன. நாம் பரிசீலித்து வரும் தீர்க்கதரிசன மாற்றத்தின் சூழலில், அந்த ஐந்து குறிப்புகளும் சொற்பொருள் ரோமாவிலிருந்து ஆவிக்குரிய ரோமாவிற்கான மாற்றத்தைக் கொண்டுள்ளன. தானியேல் புத்தகத்தில் உள்ள “தினந்தோறும்” என்பது ஆபக்கூக்கின் இரண்டு பலகைகளின் மீது பிரதிபலிக்கப்பட்ட சத்தியங்களில் ஒன்றாகும்; ஆகையால் அது பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய ஒரு அஸ்திவாரச் சத்தியமாகும்; மேலும் இறுதியில் பொய்யான மற்றும் கள்ளமான நகைகளாலும் நாணயங்களாலும் மூடப்பட்டு மறைக்கப்படும் ஒரு சத்தியமாகும். அந்த இரண்டு பரிசுத்தமான வரைபடங்களில் பிரதிபலிக்கப்பட்டுள்ள ஒவ்வொரு சத்தியத்திற்கும் எல்லன் வைட்டின் எழுத்துகளில் நேரடியான தேவஆவியினால் உந்தப்பட்ட ஒப்புதல்கள் இருப்பது தற்செயலானது அல்ல. அஸ்திவாரச் சத்தியங்களில் ஏதாவது ஒன்றை (“தினந்தோறும்” உட்பட) நிராகரிப்பது என்பது, அதே சமயத்தில் தீர்க்கதரிசனத்தின் ஆவியின் அதிகாரத்தையும் நிராகரிப்பதாகும்.

“அப்பொழுது ‘தினந்தோறும்’ என்பதைக் குறித்து நான் கண்டது இதுவே: ‘பலியிடுதல்’ என்ற சொல் மனித ஞானத்தினால் சேர்க்கப்பட்டது; அது மூல உரைக்குச் சேர்ந்ததல்ல; மேலும் நியாயத்தீர்ப்பின் வேளை அறிவிப்பை எழுப்பினவர்களுக்கு ஆண்டவர் அதற்குரிய சரியான கருத்தைப் அளித்தார். 1844-ற்கு முன், ஐக்கியம் நிலவியிருந்தபோது, ‘தினந்தோறும்’ பற்றிய சரியான கருத்தில் ஏறத்தாழ அனைவரும் ஒன்றுபட்டிருந்தனர்; ஆனால் 1844 முதல், குழப்பத்தின் நடுவில், பிற கருத்துக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன; அதன் பின்பு இரண்டும் குழப்பமும் தொடர்ந்தன.” Review and Herald, November 1, 1850.

“நியாயத்தீர்ப்பின் மணிநேரச் சத்தத்தை அறிவித்தவர்கள்,” “அன்றாடம்” என்பதைக் கிறிஸ்துவற்ற மதவழிபாட்டின், மற்றும்/அல்லது அஞ்ஞான ரோமாவின், ஒரு அடையாளமாகப் புரிந்துகொண்டார்கள். அவர்களின் புரிதலில், தானியேல் நூலில் உள்ள அந்தப் பகுதியில் “பலியிடுதல்” என்ற சொல் சேர்ந்ததல்ல; அது கிங் ஜேம்ஸ் வேதாகமத்தின் மொழிபெயர்ப்பாளர்களால் (மனித ஞானத்தினால்) சேர்க்கப்பட்டது என்பதையும் அவர்கள் உணர்ந்திருந்தனர். முன்னோடியரின் புரிதலில் மேலும் இருந்தது என்னவெனில், “அன்றாடம்” என்பது பாப்பரசு அதிகாரத்தின் இரண்டு அடையாளங்களில் ஒன்றோடே எப்போதும் தொடர்புபடுத்தப்பட்டு முன்வைக்கப்பட்டது; மேலும், அஞ்ஞானம் (“அன்றாடம்”) எப்போதும் பாப்பரசு அடையாளத்திற்கு முன்பாகவே வந்தது. அவை தீர்க்கதரிசன வரலாற்றுக்குள் வந்த வரிசைப்படியே எப்போதும் அடையாளப்படுத்தப்பட்டன. தானியேல் மற்றும் வெளிப்படுத்தின விசேஷம் ஆகிய நூல்கள், அஞ்ஞானம் பாப்பரசுத்துவத்திற்கு முன்பாக வரும் வரலாற்று வரிசையிலிருந்து ஒருபோதும் விலகுவதில்லை; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் என்னும் நூல் பொய்த்தீர்க்கதரிசி என்னும் மூன்றாவது பாழாக்கும் அதிகாரத்தை அறிமுகப்படுத்தும் போதும், அந்த வரிசை எப்போதும் நிலைநிறுத்தப்படுகிறது.

சிலுவையின் காலப்பகுதியில் தீர்க்கதரிசனத்தின் நேரடிப் பொருள்கள் ஆவிக்குரியவைகளாக மாறின என்று பவுல் வழங்கிய போதனை இல்லையெனில், யோவானைத் தவிர அனைத்து சுவிசேஷங்களிலும் காணப்படும் எருசலேமின் அழிவைப் பற்றிய கிறிஸ்துவின் முன்னறிவிப்புடன் தொடர்பாக ஒரு சிக்கல் உருவாகிறது. தானியேல் புத்தகத்தில் “நித்திய பலி”யுடன் தொடர்புடைய பாப்பரசாட்சியின் இரண்டு சின்னங்கள் பாழாக்கும் அருவருப்பும் பாழாக்கும் மீறுதலும் ஆகும். அந்த இரண்டு சின்னங்கள் மிருகத்தின் முத்திரை (அருவருப்பு) மற்றும் மிருகத்தின் உருவம் (மீறுதல்) ஆகியவற்றைக் குறிக்கின்றன.

பாபகத்தை எதிர்மதஸ்தர்களாகத் தீர்மானிப்பவர்களை கொல்ல அனுமதிக்கும் அக்கிரமம் என்பது, திருச்சபையும் அரசும் ஒன்றுசேரும் கூட்டிணைப்பே ஆகும்; அதில் அந்த உறவின்மீது கட்டுப்பாடு திருச்சபைக்கே உண்டு. ஆகையால், பாபக மிருகத்தின் உருவமாகிய திருச்சபை-அரசு கூட்டிணைப்பை, பாழாக்கும் மீறுதலாக தானியேல் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார். வேதாகமம் விக்கிரகாராதனையை அருவருப்பானதாக அடையாளப்படுத்துகிறது; மேலும் பாபக அதிகாரத்தின் அனைத்து விக்கிரகாராதனையும் அதன் விக்கிரக ஓய்வுநாளால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகிறது; அதைத்தான் யோவான் மிருகத்தின் முத்திரை என்று அழைக்கிறார், தானியேல் பாழாக்குகிற அருவருப்பு என்று அழைக்கிறார்.

அவற்றி ல் ஒன்றி லி ரு ந்து ஒரு சி றி யகொம்பு தோன்றி யது ; அது தெற்கி ன்பால், கி ழக்கி ன்பால், மேலு ம் இனிய தேசத்தி ன்பால் மி கு ந்த

பெரு மையாக வளர்ந்தது . அது வானத்தி ன் சேனையி ன்வரை பெரிதாயி ற்று ; அந்தச் சேனையி லி ரு ந்து ம் நட்சத்தி ரங்களிலி ரு ந்து சி லவற்றை அது பூ மி யி லே தள்ளி, அவற்றை மி தி த்தது . ஆம், அது தன்னைச் சேனையி ன் அதி பதி வரை உயர்த்தி க்கொண்டது ; அவனால் நித்தி யபலி யி டு தல் அகற்றப்பட்டு , அவன் பரிசு த்தஸ்தலத்தி ன் இடம் இடி க்கப்பட்டது . மீ று தலி ன் காரணமாக நித்தி யபலி யி டு தலு க்கு வி ரோதமாக ஒரு சேனை அதற்கு ஒப்பு க்கொடு க்கப்பட்டது ; அது சத்தி யத்தை பூ மி யி லே தள்ளியது ; அது தன் செயலை நடத்தி செழி த்த தானியேல் 8:9-12.

இந்த வசனங்களை நாம் மற்றொரு கட்டுரையில் மேலும் விரிவாக ஆராய்வோம்; ஆனால் பதினொன்றாம் வசனத்தில், கிறிஸ்துவுக்கு விரோதமாகத் தன்னைப் பெரிதுபடுத்திக்கொண்ட வல்லமை புறமத ரோமாவாக இருந்தது; அவர் பிறந்தபோது அவரைக் கொல்ல முயன்றதும், பின்னர் சிலுவையில் இறுதியாக அதைச் செய்ததும் அதுவே. அந்த வசனம், "அவனால்" (புறமத ரோமா), "தினசரி அகற்றப்பட்டது" என்று கூறுகிறது. "அகற்றப்பட்டது" என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள எபிரெய்ச் சொல் "ரூம்" ஆகும்; அதற்குப் பொருள் "உயர்த்தி மகிமைப்படுத்துதல்" என்பதாகும். புறமத ரோமா புறமதத்தின் மதத்தை உயர்த்தி மகிமைப்படுத்தும்; வரலாற்றில் அவர்கள் அதையே செய்தார்கள். இதனால்தான் அவர்கள் "புறமத" ரோமா என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள்.

அடுத்த வசனம், பாப்பரசர் ரோமுக்குப் "பலன்" (இராணுவ வல்லமை) அளிக்கப்பட்டது என்றும், அது "நித்தியத்தை" (புறமதத்தை) எதிர்த்ததாகவும், அல்லது அதைக் கடந்து வெல்லவிருந்ததாகவும் அடையாளப்படுத்துகிறது. இதுவும் வரலாற்றுச் சத்தியமே; ஏனெனில், தன் சொந்த இராணுவம் ஒருபோதும் இல்லாவிட்டாலும், தன் அதிகார உயர்வின்மேல் வைக்கப்பட்டிருந்த தடையை வெல்லும்படி இராணுவ வல்லமை பாப்பரசரால் பயன்படுத்தப்பட்டது. அந்த வல்லமை புறமத ரோமிலிருந்தே வந்தது. அவள் பயன்படுத்திய இராணுவ வல்லமை அவளுக்குப் "மீறுதலின்" மூலம் கொடுக்கப்பட்டது; ஏனெனில், கி.பி. 538 ஆம் ஆண்டில் அவளைச் சிங்காசனத்தில் அமர்த்திய ராஜாக்களின் படைகளைக் கட்டுப்படுத்த அவளுக்குச் சாதகமான மீறுதல், சபையும் அரசும் இணைந்த கலவையினுடைய மீறுதலாகும். முதலில் பதினொன்றாம் வசனத்தில் புறமத ரோம் குறிப்பிடப்படுகிறது; அங்கே, புறமத ரோம் கிறிஸ்துவுக்கு விரோதமாக எழும்பும் என்றும், அது புறமதத்தின் சமயத்தை உயர்த்தும் என்றும் மாணவருக்குத் தெரிவிக்கப்படுகிறது.

அடு த்த வசனம், சபையு ம் அரசு ம் ஒன்று சேர்ந்த அந்த மீ று தலை வி வரிக்கி றது ; அது வே, பாப்பரசாட்சி க்கு எதி ராக அஞ்ஞான ரோமா செலு த்தி யி ரு ந்த தடையை அவள் வென்று அகற்று ம்படி அனு மதி த்த வரலாறு , அந்த இரண்டு வசனங்களின் இந்தப் பயன்பாட்டை உறு தி ப்படு த்து கி றது . "அன்றாடம்" என்பது , கி றி ஸ்து வு க்கு எதி

வல்லமையான அஞ்ஞான ரோமாவையோ, அல்லது அஞ்ஞான ரோமாவி னால் உயர்த்தப்பட்ட அஞ்ஞான மதத்தையோ குறிக்கிறது. பின்னர் "அன்றாடம்" என்ற சின்னத்திற்கு பின்பாப்பரசாட்சி வருகிறது. ஏனெனில், பாப்பரசாட்சிக்கு தன் அசுத்தமான செயல்களை நிறைவேற்ற ஒரு இராணுவத்தை வல்லமையுடன் வது சபை-அரசு இணைப்பின் மீறுதலே என்பதைக் அது அடையாளப்படுத்துகிறது. "அன்றாடம்" என்ற சொல்லின் தானியேலின் மூன்றாவது பயன்பாடு, பதினை உருவாக்குகேள்வியாகும்; அந்தப்பதினே அட்வென்டிசத்தின் மத்தியத்தூணாகும்.

அப்பொழுது ஒரு பரிசுத்தவான் பேசுவதைக் நான் கேட்டேன்; அப்போது பேசிக்கொண்டிருந்த அந்தப் பரிசுத்தவானிடம் மற்றொரு பரிசுத்தவான், "நித்திய பலியையும் பாழாக்கும் மீறுதலையும் குறித்து, பரிசுத்தஸ்தலமும் சேனையும் மிதிக்கப்படும்படியாக ஒப்புக்கொடுக்கப்படும் இந்தத் தரிசனம் எவ்வளவு காலம் நீடிக்கும்?" என்று கேட்டான். தானியேல் 8:13.

இந்த வசனத்தில், தரிசனம் எவ்வளவு காலம் நீடிக்கும் என்ற கேள்வியே எழுப்பப்படுகிறது; ஆகையால் அதற்கான பதிலும் ஒரு குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியைக் குறிக்க வேண்டுமே அன்றி, காலத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட தருணத்தைக் குறிக்க வேண்டியதல்ல. அந்தக் கேள்வி, தரிசனம் எந்த தேதியில் நிறைவேறும் என்பதைக் குறித்து அல்ல; மாறாக, அந்த தரிசனத்தின் காலநீளம் என்ன என்பதைக் குறித்து ஆகும். இந்த வசனம் "எப்போது?" என்று கேட்கவில்லை; அது "எவ்வளவு காலம்?" என்று கேட்கிறது. அந்த தரிசனம், "தினசரி" என்று குறிக்கப்படும் புறஜாதி மார்க்கத்தின் பாழாக்கும் ஆட்சியையும், பூமியின் ராஜாக்களோடு விபசாரம் செய்வதினால் நிறைவேறும் போப்புத்துவத்தின் மீறுதல் என்று குறிக்கப்படும் போப்புத்துவத்தையும் பற்றியது. புறஜாதி மார்க்கத்தின் அந்த இரு பாழாக்கும் அதிகாரங்களும், அதனைத் தொடர்ந்து வந்த போப்புத்துவமும், "ஏழு காலங்கள்" எனும் ஒரு காலப்பகுதிக்குள் பரிசுத்தஸ்தலத்தையும் சேனையையும் மிதித்தடிக்க வேண்டியிருந்தது.

பாபிலோனின் காலத்தில் ஆரம்பித்து, கி.பி. 70-ஆம் ஆண்டில் பக்தியற்ற ரோமரால் எருசலேம் அழிக்கப்பட்டதுவரை நீடித்த நேரடியான பரிசுத்தஸ்தலத்தின் மிதித்தழித்தல், வரலாற்றின் தொடக்கத்திலிருந்து முடிவுவரை பக்தியற்ற வல்லரசுகளினாலேயே செய்யப்பட்டதாக இருந்தது என்பதை அறிதல் முக்கியமானது. ஆகையால், பலவச்சனத்தில் உள்ள நேரடியான பக்தியற்ற சமயமே நேரடியான பரிசுத்தஸ்தலத்தையும் நேரடியான சேனையையும் (தேவனுடைய ஜனங்கள்) மிதித்தழித்தது. ஆனால், ஆவிக்குரிய ரோம்தான் ஆவிக்குரிய எருசலேமையும் ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலையும் மிதித்தழித்தது.

ஆலயத்திற்கு வெளியேயுள்ள பிராகாரத்தை விட்டு விடு; அதை அளக்காதே; ஏனெனில் அது பிரஜாதி களுக்கொடுக்கப்பட்டது; அவர்கள் பரிசுத்த நகரத்தை நாற்பத்தி ரண்டு மாதங்கள் காலடியில்

மிதிப்பார்கள். மேலும், என் இரு சாட்சி களுக் குப் நான் அதி காரம் அளிப்பேன்; அவர்கள் இரட்டு டை உடு த்தி க்கொண்டு ஆயிரத்து இரு நூ ற்று அறு பது நாட்கள் தீ ர்க்கதரிசனம் உரைப்பார்கள். வெளிப்படு த்தி ன வி சேஷம் 11:2, 3.

பூமியிலுள்ள பரிசுத்தஸ்தலத்திலிருந்து விண்ணகப் பரிசுத்தஸ்தலத்திற்கான ஏற்பாட்டின் மாற்றத்தைச் சுட்டிக்காட்டிய இணைப்புக் கண்ணி தீர்க்கதரிசியாக யோவான் ஸ்நானகர் இருந்தார்; ஆனால் தமது பணியின் முழுமையையும் அவர் அறிந்திருக்கவில்லை. நேரடி இஸ்ரவேலிலிருந்து (சேனை) ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலுக்கான ஏற்பாட்டின் மாற்றத்தைச் சுட்டிக்காட்டிய இணைப்புக் கண்ணி தீர்க்கதரிசியாக பவுல் இருந்தார். நாற்பத்திரண்டு மாதங்கள் மிதிக்கப்பட்ட எருசலேம் ஆவிக்குரிய எருசலேமாயிருந்தது.

“இங்கே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள காலப்பகுதிகள்—‘நாற்பத்திரண்டு மாதங்கள்’ மற்றும் ‘ஆயிரத்து இருநூற்று அறுபது நாட்கள்’—ஒரே காலத்தைக் குறிக்கின்றன; இவை இரண்டும், கிறிஸ்துவின் சபை ரோமால் ஒடுக்குமுறைக்கு உள்ளாக வேண்டிய காலத்தை ஒரேபோலச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. பாப்பரசராட்சியின் 1260 ஆண்டுகால மேலாதிக்கம் கி.பி. 538-இல் ஆரம்பமானது; ஆகையால் அது 1798-இல் முடிவடைந்திருக்க வேண்டியது. அந்த சமயத்தில் ஒரு பிரெஞ்சு படை ரோமுக்குள் நுழைந்து பாப்பரசரைச் சிறையிட்டது; பின்னர் அவர் நிர்வாசத்தில் இறந்தார். அதன் பின்னர் விரைவிலேயே புதிய பாப்பரசர் ஒருவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டபோதிலும், பாப்பரசர் ஆட்சி அமைப்பு அதற்கு முன்பு தக்கவைத்திருந்த அதிகாரத்தை பின்னர் ஒருபோதும் செலுத்த இயலவில்லை.” The Great Controversy, 266.

சிலுவையின் வரலாற்றில் நிகழ்ந்த அந்த மாற்றக்கட்டத்தில், “மேலிருக்கும்” ஆவிக்குரிய எருசலேம், தேவன் தமது நாமத்தை நிறுத்தத் தேர்ந்தெடுத்த நகரமாக ஆனது; அப்படியே, உடலார்ந்த எருசலேம் வேதாகமத் தீர்க்கதரிசனத்தின் எருசலேமாக இருப்பதை நிறுத்திவிட்டது என்று பவுல் சுட்டிக்காட்டினார்.

ஏனெனில் இந்த ஆகார் அரேபியாவில் உள்ள சீனாய் மலையைச் சுட்டிக்காட்டுகிறாள்; மேலும் இப்பொழுது இருக்கும் எருசலேமுக்குச் சம்பந்தமாயிருக்கிறாள்; அவள் தன் பிள்ளைகளோடு கூட அடிமைத்தனத்தில் இருக்கிறாள். ஆனால் மேலிருக்கும் எருசலேம் சுதந்திரமாயிருக்கிறது; அவளே நம்மெல்லாருக்கும் தாய். கலாத்தியர் 4:25, 26.

இந்தச் சத்தி யத்தைச் சரியாகப் பு ரிந்து கொள்வது இன்றி யமையாததாகு ம்; மேலும், வேதாகமத் தீ ர்க்கதரிசனத்தி ன் சி ன்னமாக நேரடி எரு சலேமையைப் பொய்யாகப் பயன்படு த்து வது , ரோமப் போப்பே எதி ர்க்கி றி ஸ்து என்ற சத்தி யத்தைத் தளர்த்து வதற்காக யெசு வி யர்கள் உரு வாக்கப்பட்ட வஞ்சகத்தி ன் ஒரு பகு தி யாகு ம். அந்தப் பொய்யான

போதனை, சத்தி யத்தி லி ரு ந்து வி லகி ப்போன பு ராட்டஸ்தாந்த மதப்பி ரிவு களு க்கு ள், நவீ ன யு த ஜாதி யான இஸ்ரவேலைத் தீ ர்க்கதரிசனத்தி ன் சி ன்னமாகத் தவறாக நோக்க அனு மதி க்கு ம் ஒரு நம்பி க்கையை உரு வாக்கு கி றது . சி லு வையி ன் காலத்தி ல் இரு ன்தே எரு சலேம் தேவனு டைய எரு சலேமாக இரு ப்பதை நிறு த்தி வி ட்டது .

“எருசலேம் நகரம் இனி ஒரு புனிதமான இடமல்ல. கிறிஸ்துவை நிராகரித்ததினாலும் அவரை சிலுவையில் அறைந்ததினாலும் தேவனுடைய சாபம் அதின் மேல் இருக்கிறது. குற்றத்தின் இருண்ட களங்கம் அதின் மேல் தங்கியுள்ளது; பரலோகத்தின் சுத்திகரிக்கும் அக்கினியால் அது சுத்திகரிக்கப்படும்வரை அது இனி ஒருபோதும் புனிதமான இடமாக இருக்காது. பாவத்தின் ஒவ்வொரு களங்கத்திலிருந்தும் இப் பாவச்சாபமுற்ற பூமி சுத்திகரிக்கப்படும் வேளையில், கிறிஸ்து மறுபடியும் ஒலிவமலையின் மேல் நிற்பார். அவருடைய பாதங்கள் அதன் மேல் தங்கும் போது, அது பிளந்து பிரிந்து, தேவனுடைய நகரத்திற்காக ஆயத்தப்படுத்தப்பட்ட ஒரு பெரும் சமவெளியாக மாறும்.” Review and Herald, July 30, 1901.

உலகத்தின் முடிவைப் பற்றிய கிறிஸ்துவின் தீர்க்கதரிசனத்தை நாம் ஆராயும் போது, நேர்மையான எருசலேமும் ஆவிக்குரிய எருசலேமும் ஆகியவற்றுக்கிடையிலான வேறுபாட்டின் தொடர்புத்தன்மை எடுத்துரைக்கப்படும். தானியேல் “அன்றாடத்தை” நான்காவது முறையாக அடையாளப்படுத்துவது பதினொன்றாம் அதிகாரத்தில் ஆகும்.

அவனுடைய பக்கத்தில் படைகள் எழும்பி, வல்லமையுள்ள பரிசுத்தஸ்தலத்தை அசுத்தப்படுத்தி, நித்திய பலியை நீக்கிவிட்டு, பாழாக்குகிற அருவருப்பை நிலைநிறுத்துவார்கள். தானியேல் 11:31.

இந்த வசனம், கி.பி. 538 ஆம் ஆண்டில் பூமியின் சிங்காசனத்தில் பாப்பரசாட்சியை அமர்த்துவதில் புறஜாதி ரோமா செய்த செயலினைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. “புயங்கள்” என்பது, கி.பி. 496 ஆம் ஆண்டில் பிராங்குகளின் ராஜாவாகிய க்ளோவிஸுடன் தொடங்கி, பாப்பரசாட்சிக்காக எழுந்துநின்ற புறஜாதி ரோமாவின் இராணுவ வல்லமையைக் குறிக்கின்றன. க்ளோவிஸுக்குப் பின்பு பல்வேறு ஐரோப்பிய ராஜாக்கள் பாப்பரசாட்சியை நிறுவுவதற்காகச் செயல்பட்டனர்; ஆனால், தீரு வேசியுடன் சபையும் அரசும் ஒன்றிணையும் கூட்டணியை ஏற்படுத்தி மீறுதலில் ஈடுபட்ட பின்பு, ஐரோப்பிய ராஜாக்கள் (புயங்கள்) பாப்பரசாட்சிக்காகச் செய்த நான்கு காரியங்களை இவ்வசனம் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

அவர்கள் பாப்பராட்சி க்காக எழு ந்து நின்றபி ன், பு றமத ரோமமு ம் பாப்பராட்சி ய ரோமமு ம் ஆகி ய இரண்டி ற்கு ம் வல்லமையி ன் அடையாளமாக இரு ந்த ரோம் நகரத்தை அவர்கள் “அசு த்தப்படு த்தி னர்” அல்லது அழி த்தனர். அந்த வசனத்தி ல் கூ றப்பட்ட அசு த்தப்படு த்து தல், ஆண்டு கள் மு ழு வது ம் மீ ண்டு ம் மீ ண்டு ம் நிறைவேற்றப்பட்டது ; ஏனெ

ரோம் நகரம் இடையறாத இராணுவத்தாக்குதல்களின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டது. அந்த ஐரோப்பிய அரசர்கள் (the arms), "தினந்தோறும்" என்பதையும் "அகற்றி விடுவார்கள்." இந்த வசனத்தில் "அகற்றி விடு" என்று மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ள எபிரேயச் சொல், எட்டாம் அதிக்காரத்தில் இருந்தது போல "rum" அல்ல. இந்த வசனத்தில் "அகற்றி விடு" என்று மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ள சொல் "sur" ஆகும்; அதற்கு அகற்றுதல் என்று பொருள். ஐரோப்பிய அரசர்களின் அந்த arms, கி.பி. 508 ஆம் ஆண்டில் பாப்பராட்சியின் எழுச்சிக்கு எதிராக இருந்த புறமத எதிர்ப்பை அகற்றியுள்ளனர். கி.பி. 538 ஆம் ஆண்டில், அந்த arms பாப்பராட்சியைப் பூமியின் சிங்காசனத்தில் அமர்த்தும். அதன்பின், அதே ஆண்டில் ஓர்லியான் பேராலோசனையில், பாப்பராட்சி ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தை அமல்படுத்தியது.

ஆராதனை நாளாகிய ஞாயிற்றுக்கிழமையைச் சகோதரி ஓயிட் "விகார" ஓய்வுநாளென அழைக்கிறார்; விக்கிரகாராதனையே "அருவருப்பு" என்ற சொல்லிற்கான முழுமையான வேதாகம வரையறையாகும். கி.பி. 538 ஆம் ஆண்டில், புறமத ரோமாவின் புயங்கள் பாழாக்கும் அருவருப்பை நிறுவின.

"தேவன் ஆசீர்வதிக்காத ஒரு நாளான விக்கிரக சப்தத்தை உயர்த்திப் போற்றி ஆரதிக்கிற அனைவரும், தங்களுக்கு தேவனால் அளிக்கப்பட்ட திறனின் முழு வல்லமையாலும் பிசாசுக்கும் அவனுடைய தூதர்களுக்கும் உதவுகின்றனர்; அந்தத் திறனை அவர்கள் தவறான பயன்பாட்டிற்காகத் திரித்துவிட்டுள்ளனர். பகுத்தறிவை குருடாக்குகிற மற்றொரு ஆவியினால் உந்தப்படுகிற அவர்களால், ஞாயிற்றுக்கிழமையை உயர்த்திப்போற்றுதல் முற்றிலும் கத்தோலிக்கச் சபையின் நிறுவலே என்பதை காண முடியாது." Selected Messages, book 3, 423.

நாம் இப்போதுதான் முப்பத்தொன்றாம் வசனத்திற்காக அடையாளம் கண்டுள்ள பொருத்தத்தை தீர்க்கதரிசனமும் வரலாறும் நிலைநிறுத்துகின்றன. தீர்க்கதரிசனம் இந்தப் பொருத்தத்தை நிலைநிறுத்துகிறது என்று நாம் கூறும்போது, அதனால் நாம் குறிக்கிறது, இவ்வேளையில் அவற்றை விவாதத்திற்குள் கொண்டுவராமல் இருந்தபோதிலும், இதே உண்மைகளை எடுத்துரைக்கும் பிற தீர்க்கதரிசனங்களும் உள்ளன என்பதையே. தானியேல் "அன்றாடம்" என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தும் ஐந்தாவது மற்றும் இறுதியான இடம் பன்னிரண்டாம் அதிகாரத்தில் காணப்படுகிறது.

தினந்தோறும் செலுத்தப்படும் பலி நீக்கப்பட்டு, பாழாக்குகிற அருவருப்பானது நிறுவப்படும் காலத்திலிருந்து, ஆயிரத்து இருநூற்று தொண்ணூறு நாட்கள் இருக்கும். காத்திருந்து, ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்பத்தைந்து நாட்கள்வரை அடைகிறவன் பாக்கியவான். தானியேல் 12:11, 12.

தீர்க்கதரிசனமு ம்வரலாறு ம் உறுதிப்படுத்துவதாவது, கி.பி. 508 ஆண்டில் பாப்பரசர் ஆட்சியின் எழுச்சிக்கு எதிரான எதிர்ப்பு அடிப்படை முடிவுக்கு வந்தது; அப்போது தானியேல் ஏழாம் அதிகாரம் அடையாளப்படுத்துகிறபடி, மூன்றுபுவியில்தடைகளில் கடைசி கோத்தர்கள் வேரோடுபிடுங்கப்பட்டிருந்தார்கள்.

நான் அந்தக் கொம்புகளை கவனித்துக்கொண்டிருந்தபோது, இதோ, அவைகளின் நடுவில் வேறொரு சிறிய கொம்பு முளைத்தது; அதன் முன்பாக முதல் கொம்புகளில் மூன்று வேரோடுபிடுங்கப்பட்டன; மேலும், இதோ, அந்தக் கொம்பில் மனுஷனின் கண்களைப்போன்ற கண்களும், பெருமையான காரியங்களைப் பேசும் ஒரு வாயும் இருந்தன. தானியேல் 7:8.

அகற்றப்பட்ட அந்த மூன்று கொம்புகள், இரண்டு பரிசுத்தப் பலகைகளில் விளக்கப்படுகின்றன; மேலும், அந்த மூன்று புவியில்தடைகளில் மூன்றாவதாகிய ஒன்று கி.பி. 508-ஆம் ஆண்டில் ரோம் நகரத்திலிருந்து விரட்டப்பட்டபோது, பாப்பரசர் அதிகாரத்தின் எழுச்சிக்கு எதிரான எதிர்ப்பு நீக்கப்பட்டது. பதினொன்றாம் வசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ஸ்தாபித்தல், 508 மற்றும் 538 ஆகிய ஆண்டுகளுக்கிடையிலான முப்பது ஆண்டுகளைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. அது, தேவனுடைய ஆலயத்தில் பாவத்தின் மனிதனை ஸ்தாபிப்பதற்கான ஆயத்தம் நிறைவேற்றப்பட்ட முப்பது ஆண்டுகளை அடையாளப்படுத்துகிறது.

“எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள சொல் “sur” என்பதும் ஆகும்; அதற்கு அகற்றுதல் என்று அர்த்தம். 508 ஆம் ஆண்டில், போப்பாட்சியின் எழுச்சிக்கு எதிரான எதிர்ப்பு அகற்றப்பட்டது (எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது). அந்தத் தேதியிலிருந்து ஆயிரத்து இருநூற்று தொண்ணூறு ஆண்டுகள் உங்களை 1798 ஆம் ஆண்டிற்கும், போப்பாட்சிக்கு ஏற்பட்ட கொடிய காயத்திற்கும் கொண்டு செல்கின்றன. ஆயிரத்து முன்னூற்று முப்பத்தைந்து நாட்கள் உங்களை முதல் ஏமாற்றத்திற்கும், 1843 ஆம் ஆண்டின் இறுதியிலேயே தாமதகாலத்தின் தொடக்கத்திற்கும் கொண்டு செல்கின்றன. அந்த வசனம், 1843 ஆம் ஆண்டிற்குச் “வருகிற”வர்களுக்கு ஒரு ஆசீர்வாதத்தை வாக்குறுதியாக அளிக்கிறது. “வருகிற” என்ற சொல்லுக்கு தொடுதல் என்று அர்த்தம். 1844 ஆம் ஆண்டின் முதல் நாள் முதல் ஏமாற்றத்தைக் குறிக்கிறது; ஆனால் 1843 ஆம் ஆண்டின் கடைசி நாள், 1844 ஆம் ஆண்டின் முதல் கணத்தைத் தொடுகிறது. ஒரு ஆண்டின் கடைசி நாள், அடுத்த ஆண்டின் முதல் நாளைத் தொடுகிறது. அந்தத் தேதியுடன் தொடர்புடைய ஆசீர்வாதம், வரலாறினாலும் தீர்க்கதரிசனத்தினாலும் உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது.

அடுத்த கட்டுரையில், அடித்தளச் சத்தியமாகிய “the daily” என்பதின் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றிய எங்களுடைய பரிசீலனையைத் தொடர்ந்து மேற்கொள்வோம்.

“1840–1844 ஆம் ஆண்டு களில் வழங்கப்பட்ட அனைத்து செய்தி களு ம் இப்போது வல்லமையு டன் அறி வி க்கப்பட வேண்டு ம்; ஏனெனில் தங்கள் தி சை உணர்வை இழந்தவர்கள் அநேகர் உள்ளனர். அந்தச் செய்தி களெல்லாம் எல்லா தி ரு ச்சபைகளிடமு ம் செல்ல வேண்டு ம்.

“கிறிஸ்து கூறினார்: ‘உங்கள் கண்கள் காண்கிறதினால் பாக்கியவான்கள்; உங்கள் செவிகள் கேட்கிறதினால் பாக்கியவான்கள். ஏனெனில் மெய்யாகவே நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்: நீங்கள் காண்கிறவற்றைக் காணும்படி அநேக தீர்க்கதரிசிகளும் நீதிமான்களும் விரும்பியிருந்தும் அவற்றைக் காணவில்லை; நீங்கள் கேட்கிறவற்றைக் கேட்கும்படி விரும்பியிருந்தும் அவற்றைக் கேள்வியில்லை’ [Matthew 13:16, 17]. 1843 மற்றும் 1844 ஆண்டுகளில் காணப்பட்டவற்றைக் கண்ட கண்கள் பாக்கியவான்கள்.”

“செய்தி அளிக்கப்பட்டது. மேலும், அந்தச் செய்தியை மறுபடியும் அறிவிப்பதில் தாமதம் இருக்கக்கூடாது; ஏனெனில் காலத்தின் அடையாளங்கள் நிறைவேறிக் கொண்டிருக்கின்றன; நிறைவுப் பணி செய்து முடிக்கப்பட வேண்டும். குறுகிய காலத்தில் ஒரு மகத்தான பணி நிறைவேற்றப்படும். தேவனுடைய நியமனத்தின்படி விரைவில் ஒரு செய்தி அளிக்கப்படும்; அது பெருஞ்சத்தமாய் உயரும். அப்பொழுது தானியேல் தன் பங்கில் நின்று, தன் சாட்சியை அளிப்பான்.” Manuscript Releases, volume 21, 437.